

er i nøje Overensstemmelse med det Forslag, som blev stillet i Kommissionen af dens Formand. Men desuden mener jeg ogsaa at vide, at der var et *Flertal* i denne Kommission, et *Flertal*, hvori var indbefattet Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Repræsentanter, som havde en ganske anden Opfattelse med Hensyn til Husdyrbruget, og hvad der tjener dets Fremme, end det foreliggende Lovforslag er Udtryk for; men vi faar jo nu at se, hvorledes de enkelte Medlemmer har stillet sig, det vil fremgaa af den Betænkning, som jeg gaar ud fra, at Ministeren ikke vil forholde Udvalget. Det er jo egentlig det eneste saglige Grundlag for denne Revision eller Reduktion af Husdyrloven, som foreligger; og et sagligt Rygstød er ikke at foragte. Saa meget mere undrer det mig, at den højtærede Minister ikke har vedlagt Lovforslaget denne Betænkning.

Jeg vender tilbage til Dyrskuerne. Hvis dette Forslag vedtages, vil det være Udtryk for, at Rigsdagen ikke længere har Forstaaelse af Dyrskuernes belærende og avlsmæssige Betydning, og det vilde jeg i høj Grad beklage, thi en saadan Mangel paa Forstaaelse har ingen tidligere Rigsdag vist. Om Skuerne, hvis dette Lovforslag vedtages, vil blive opretholdt, er der ingen, der ved, og jeg er fuldkommen overbevist om, at mange, navnlig de mindre, de fattige Landboforeninger — og det er jo de allerfleste — ikke vil kunne holde Skuer uden Støtte, og jeg er vis paa, at hidtil har mindst $\frac{2}{3}$ af Landboforeningerne kun kunnet holde Skuer, der har givet Underskud; men det er ligesom den aarlige Begivenhed, det er noget, som ikke kan undværes; disse Skuer maa holdes over det hele, ellers bliver det spredt Fægtning, og der kommer ingen Samling i det. Den højtærede Minister bør ikke være saa ængstelig for, om nogle faa Landboforeninger under heldige Vejrforhold — for derpaa beror jo det hele — kan faa Overskud af deres Skuer, thi den højtærede Minister vil vide, at et saadant Overskud er ikke noget, der kommer enkelt til gode, det anvendes alt sammen kun til Landbrugets Fremme og almene Gavn og Interesse; for alle, der har Hverv indenfor Landboforeningerne, er som bekendt ganske ulønnede, saa selv om det skulde ske, som den højtærede Minister synes at opfatte

som en Ulykke, at der blev et Overskud paa Landboforeningernes Skuer, saa faar disse Penge den allerbedste Anvendelse. Det lød næsten pudsigt, at den højtærede Minister havde læst i en Avis i Herning, at et Par sjællandske Skuer skulde have givet Overskud; det er næsten — ja, jeg tør ikke betegne det nærmere —, det er noget pudsigt, at den Oplysning søges i en Avis i Herning; en Herning-Avis kan vist ikke vide nogen som helst Besked om dette Forhold. Den højtærede Minister mener, at selv om der ingen Penge gives, maa Præmieskilte være Belønning nok. Men denne Opfattelse af Dyrskuerne er ganske skæv. Ja, man kan maaske tænke sig, at det vil være Tilfældet for ganske enkelte Opdrætteres Vedkommende, der er særlig i Skuddet med Hensyn til at sælge Avlsdyr, for dem er det en Nødvendighed at faa en saadan Anerkendelse, for at deres Afsætning kan gaa bedre. Men et noget større Tal vil det sikkert ikke komme til at gælde. Det koster nemlig meget at udstille, især paa de større Skuer, med lange Rejser og flere Dages Ophold paa en fremmed Plads. Og man maa heller ikke glemme — det er i alt Fald min Erfaring, efter hvad jeg har set —, at der er ikke ret mange af Foregangsmændene paa Avlens Omraåde, der er blevet rige Folk. Dyrskuerne er ikke blot for de Opdrættere, der er naaet langt frem, og som har en god Besætning, men de har netop deres ganske særlige Betydning for de unge. Der kommer jo hvert Aar et nyt Slægtled til, der skal begynde i mange Tilfælde forfra og gøre Arbejdet for at samle sig en god Besætning. Disse Folk trænger til Dyrskuerne for Sammenlignningens Skyld, for at kunne bedømme deres eget rigtigt ved Sammenligning med de andres. Vi gaar jo hjemme og ser paa vore Dyr og synes, at det er egentlig en ganske pæn Ko eller udmærket Hoppe, den maa sikkert kunne klare sig; men det viser sig ofte, naar den kommer paa Plads sammen med andre, at den falder igennem, og den paagældende Landmand ser, at der er meget endnu tilbage.

Dyrskuerne er en udmærket Anskuel- sesundervisning, der paa ingen Maade kan undværes i Avlens Tjeneste. Jeg vil hævde, at Vejen til Fremgang i Avlen gaar fremdeles ogsaa over Dyrskuerne, og Husmændene og deres Repræsentant i den nedsatte